

Karberg: Som det er oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget, gælder for Købstæderne i de sønderjydske Landsdele den tyske Bygningslovgivning, og man forstaaer Ønsket derved fra om ogsaa i dette Forhold at komme ind under dansk Lovgivning. Jeg hilser alle Bestræbelser for at faa en ensartet Lovgivning Nord og Syd for den gamle Grænse med Glæde, men jeg synes, at som Lovforslaget er formet, er der ikke rigtig Udsigt til, at dette Formaal i dette Tilfælde vil blive opnaaet. Der er i Lovforslaget saa mange vage Udtryk og saa mange Muligheder for Undtagelser, at det let reelt kan blive den tyske Lovgivning, der under danske Former bliver gældende derved. Jeg skal ikke trætte Tinget med Enkeltheder, idet jeg mener, at den Slags Forhold bedst kan drøftes i et Udvalg, og jeg skal derfor senere tillade mig at foreslaa et Udvalg nedsat. For øvrigt mener jeg, at Lovforslagets Idé absolut bør tiltrædes.

Jørgen Møller: Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til Fremme af Lovforslaget, eventuelt gennem en Udvalgsbehandling. Den tyske Lov, som nu gælder, er kun affattet for mindre Byer og Flækker. Hvis Forholdet var det, at Sønderjylland fremtidig skulde give Afkald paa den nuværende Ordning, vilde jeg paa Forhaand protestere, men der foreslaas jo, at de gode Bestemmelser, vi nu har, og som er særlig til Fordel for os, kan bevares, idet det bliver de kommunale Raad, der skal gøre Indstilling. I et Udvalg kan vi drøfte de enkelte Punkter, saaledes ogsaa, om den i 1921 indførte Ekspropriationsbestemmelse kan forenes med Bestemmelserne i den nuværende Lov.

J. Chr. Møller: Dette Lovforslag bemyndiger i Virkeligheden Justitsministeren til efter Kommunalbestyrelsernes Anmodning at sætte Bygningsvedtægter, f. Eks. den frederiksbergske, i Kraft, altsaa stadfæste Bygningsvedtægter for de Købstæder og Flækker i Sønderjylland, som maatte ønske det. Nogen Ængstelse for at vedtage Lovforslaget synes jeg egentlig ikke, man kan have, thi samtlige sønderjydske Amter har paa Forhaand anbefalet det. Det, vi tidligere har tilsigtet, er imidlertid at faa en Lovgivning i de sønderjydske Landsdele svarende til den Lovgivning, vi har heroppe, men en saadan Ensartethed bringer dette Lovforslag ikke, idet kun de Kommuner, som anmoder om at komme ind under Bygningsvedtægten for

Frederiksberg, faar denne Bygningsvedtægt at rette sig efter, medens de Kommuner, som eventuelt ikke ønsker det, bliver ved at arbejde under den hidtil gældende tyske Bygningslovgivning. Jeg vilde meget ønske, hvis det var muligt, at vi kunde faa ensartede Regler, at der kunde vedtages en bestemt Bygningslov, der skulde gælde for alle de sønderjydske Købstæder og Flækker, saaledes at ikke den ene By kom ind under een Vedtægt og den anden By under en anden Vedtægt. Det kan vi jo forhandle om i Udvalget. Jeg vilde ellers have rettet det Spørgsmaal til Justitsministeren, om der ikke var Mulighed for at gaa den Vej, men nu kan det jo saa blive undersøgt i det Udvalg, der bliver nedsat.

Jeg skal tilsige mit Partis Velvillie overfor Lovforslaget.

Holdgaard: Jeg er enig i de Udtalelser, der er faldet om, at man bør tilstræbe Ensartethed i Lovgivningen baade heroppe og i de sønderjydske Landsdele, og det er jo det, som dette Lovforslag tilsigter at indføre paa det Omraade, som omhandles i Lovforslaget. Nu da det er antydnet, at Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg, er der ikke Grund til at komme ind paa en videre Drøftelse her. Ellers vilde jeg mene -- det kan man maaske ogsaa tale om i Udvalget --, at man bør overveje at udvide Ministerens Bemyndigelse til ogsaa at gælde Landdistrikterne. Thi ellers kan man maaske om kort Tid komme til at staa overfor, at man nede i Sønderjylland ønsker, at de Bestemmelser, vi nu vedtager, ogsaa skal gælde Kommuner med bymæssig Bebyggelse. Jeg ser ikke, at der er nogen som helst Fare eller Risiko ved straks at give Justitsministeren denne udvidede Bemyndigelse. Men om det kan vi, som sagt, tale i Udvalget.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg takke de forskellige Ordførere for Modtagelsen af Lovforslaget, som jo har været overordentlig elskværdig. Maa jeg overfor det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) sige, at jeg tror ikke, vi kan komme igennem paa den Maade, som jeg for øvrigt selv mener var den mest tiltalende: ligefrem at foreskrive, at der skal være ensartede Regler, og at det skal være de danske Regler. Jeg tror ikke, det gaar, men vi kan jo nu overveje Spørgsmaalet i Udvalget.